

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.281/2010/10.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2010. június 14-én megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. január 25-én kihirdetett 6.B.180/2008/35. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3000 (háromezer) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a rendelkező részben írt határozatával vádlottat a Btk.170.§ (1) bekezdése és az (5) bekezdés első fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.164/2010/1-I. számú átiratában a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a bizonyítás anyagára alapítottn, a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelését követően megalapozott,

a Be.351.§ (2) bekezdésben megjelölt hibáktól mentes - a jogosultak által sem támadott - tényállást állapított meg, mely az idézett törvényi szakasz (1) bekezdése szerint a másodfokú ítélezés alapját is képezte. Határozata rendelkezéseit teljes körűen megindokolta, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú bíróság a vádtól részben eltérve, nem állapította meg a sértett olyan fokú közrehatását az ítéletben, melyet a vád tartalmazott. A bizonyítékok értékelése során azonban e kérdésben is megnyugtatóan foglalt állást. A terhelt és a vele lévő tanúk vallomása e részben nem volt teljesen egységes, tanúk, valamint a vádlott tárgyalási vallomása alapján kétséget kizáróan lehetett megállapítani, hogy a sértett nem tanúsított olyan erőszakos, provokatív magatartást, melyre a vád utalt. Az első bírói mérlegelés alappal nem kifogásolható, a tényállás vád szerinti megváltoztatása, mely egyébként érdemi kihatással nem lenne a büntetőjogi főkérdésekre, az okszerű bizonyíték-értékelés felülmérlegelését jelentené, melyre nincs perjogi lehetőség.

A tényállás csak annyiban egészítendő ki az első fokú ítélet meghozatala után bekövetkezettek folytán, hogy a vádlottat a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2010. március 30. napján kelt 19.B.92/2009/93. számú határozatával társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette, társtettesként csoportosan elkövetett rablás büntette és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatt nem jogerősen 8 év fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is mindenben megfelel az anyagi jognak.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő fő- és mellékbüntetést szabott ki.

A büntetési tétel alsó határához közelebb eső büntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A bűnösségi körülmények a követett bírói gyakorlat szerint egyfelől csak annyiban helyesbítendő, hogy az életveszélyes eredmény közvetlen volta nem súlyosít. A közvetett életveszély enyhítő, azonban az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 16. számú módszertani levelén alapuló orvos szakértői gyakorlatban általánosnak tekintett, régi terminológia szerinti „közvetlen” életveszély külön nem súlyosítja a büntetést. Másrészt a büntetési tétel felső határához képest a bűncselekmény elkövetésétől eltelt idő jelentősnek nem tekinthető, érdemi enyhítőként nem vehető figyelembe, tekintettel arra is, hogy jelen ügyben a vádlott rövid ideig volt előzetes fogva tartásban [BKv.56.III.10.pont].

A megyei bíróság a sértettnek a bűncselekményben közreható magatartását helytállóan nem vonta az enyhítők körébe. Az idézett kollégiumi vélemény III.4. pontja szerint ilyenként értékelhető a sértett részéről tanúsított durva, erőszakos, kihívó vagy súlyosan sértő viselkedés, jogtalan eljárás. A sértetti magatartás az elkövetés helyszínén, tehát italmérő szórakozóhelyen bár kifogásolható, mert az erre okot nem adó vádlottat zavarta, nem jelent azonban olyan szintű kötekedést, mely a vádlott büntetését enyhíthetné. A

vádлотtnak ugyanis lehetősége lett volna elkerülni az erőszakot, ehelyett az együttélési normákat súlyosan sértve leütötte az ittas sértettet.

Az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéłtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával - helytálló indokai alapján is - helybenhagyta.
A másodfokú bíróság az eljárásában felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2010. június 14.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Hágér Tamás sk.	. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.180/2008/35. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. június 14.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl
tiszttviselő